

KRAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

Ve KAMER

A R R E S T

nr. 242.403 van 21 september 2018

A. 223.880/V-1972

In zake:

1. de gemeente Sint-Lambrechts-Woluwe,

2. de gemeente Oudergem,

beide bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jérôme SOHIER
kantoor houdend te 1000 Brussel
Emile De Motlaan 19
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

**de coöperatieve vennootschap met
beperkte aansprakelijkheid VIVAQUA,**

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Eric GILLET en Audrey BAEYENS
kantoor houdend te 1050 Brussel
Flageyplein 18
bij wie woonplaats wordt gekozen

Verzoekers in tussenkomst:

1. de gemeente Dilbeek,

2. de stad Halle,

3. de gemeente Steenokkerzeel,

4. de gemeente Tervuren,

5. de gemeente Zaventem,

allen bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Steven MICHIELS en Kris VAN DEN BROECK
kantoor houdend te 2800 Mechelen
Antwerpsesteenweg 16-18
bij wie woonplaats wordt gekozen

6. de gemeente Grimbergen,

7. de gemeente Sint-Pieters-Leeuw,

beide bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dirk DE GREEF
kantoor houdend te 1700 Dilbeek
Eikelenberg 20
bij wie woonplaats wordt gekozen

8. de gemeente Wemmel,

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Kathleen DE HORNOIS en Wim NAUDTS

kantoor houdend te 1930 Zaventem
Luchthaven Nationaal 1J
bij wie woonplaats wordt gekozen

9. het Vlaams Gewest,

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart STAELENS
kantoor houdend te 8000 Brugge
Stockhouderskasteel
Gerard Davidstraat 46/1
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

Bij een verzoekschrift ingediend op 27 november 2017 vorderen de gemeenten Sint-Lambrechts-Woluwe en Oudergem enerzijds de schorsing van de tenuitvoerlegging van “de beslissing van de algemene vergadering van de [intercommunale vereniging VIVAQUA] van 29 september 2017 houdende goedkeuring van de uittreding van verscheidene Vlaamse gemeenten (Machelen, Merchtem, Kortenberg, Halle, Wemmel, Tervuren, Zaventem, Dilbeek, Sint-Pieters-Leeuw, Steenokkerzeel, Wezembeek-Oppem, Drogenbos, Grimbergen, Sint Genesius-Rode en Kraainem) uit de intercommunale” en anderzijds de nietigverklaring van diezelfde beslissing.

II. Rechtspleging

Bij verzoekschriften ingediend op 22 en 26 december 2017 en 12 januari 2018 vragen de gemeenten Dilbeek, Steenokkerzeel, Tervuren, Zaventem, Grimbergen, Sint-Pieters-Leeuw en Wemmel, de stad Halle en het Vlaams Gewest als tussenkomende partijen te mogen optreden.

De verwerende partij heeft een nota met opmerkingen en het administratief dossier ingediend.

Auditeur Muriel VANDERHELST heeft een verslag opgesteld op grond van artikel 12 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State.

Van het verslag is kennisgegeven aan de partijen.

Bij een beschikking van 4 juni 2018 is bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 18 september 2018.

Kamervoorzitter Pascale VANDERNACHT heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Margot CELLI die *loco* Jérôme SOHIER voor de verzoekende partijen verschijnt, advocaat Joachim LEBEER die *loco* advocaten Eric GILLET en Audrey BAEYENS voor de verwerende partij verschijnt, advocaat Jan VAN EYNDE die *loco* advocaten Steven MICHIELS en Kris VAN DEN BROECK voor de eerste vijf tussenkomende partijen verschijnt, advocaat Kristof LECONTE die *loco* advocaat Dirk DE GREEF voor de zesde en de zevende tussenkomende partijen verschijnt, advocaat Wim NAUDTS die voor de achtste tussenkomende partij verschijnt en advocaat Veerle HUYSMAN die *loco* advocaat Bart STAELENS voor de negende tussenkomende partij verschijnt, zijn gehoord.

Auditeur Muriel VANDERHELST heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

1. VIVAQUA is een intercommunale vereniging die de vorm heeft van een coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid en onderworpen is aan de wet van 22 december 1986 betreffende de intercommunales.

Overeenkomstig artikel 2 van haar statuten, heeft ze ten doel de studie, de aanleg, de exploitatie en de eventuele ontwikkeling van diensten en installaties voor de productie, de behandeling, het transport en de distributie van drinkwater alsmede de sanering, de zuivering van het afvalwater inbegrepen.

Bij artikel 17 van de ordonnantie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 20 oktober 2006 tot opstelling van een kader voor het waterbeleid wordt VIVAQUA aangewezen voor het vervullen van de volgende openbaredienstopdrachten:

- 1° de opslag en de behandeling van drinkwater bestemd voor menselijke consumptie;
- 2° de productie en het transport van drinkwater bestemd voor menselijke consumptie, voor zover het geleverd is of bedoeld is om geleverd te worden door een openbaar distributienet;
- 3° de distributie van drinkwater bestemd voor menselijke consumptie;

- 4° het concept, de opzet en het beheer van de exploitatie van de infrastructuren die voor de opvang van afvalwater zorgen, toevertrouwd door de gemeenten;
- 5° het operationeel geïntegreerd beheer van de infrastructuur voor de waterdistributie en de opvang op gemeentelijk vlak van stadsafvalwater.

2. VIVAQUA heeft als karakteristieke eigenschap dat het een gewestgrensoverschrijdende intercommunale is, met gemeentelijke vennoten uit de drie gewesten.

Krachtens de wetten tot hervorming der instellingen hebben de gewesten de wetgevende bevoegdheid gekregen om de regels vast te stellen die toepasselijk zijn op verenigingen van gemeenten waarvan het ambtsgebied zich op hun grondgebied bevindt. Wat de verenigingen van gemeenten betreft waarvan het ambtsgebied de grenzen van een gewest overschrijdt, dient vooraf een samenwerkingsakkoord gesloten te worden (artikel 92bis, § 2, d) van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980).

Op 13 februari 2014 is tussen het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een samenwerkingsakkoord “betreffende de gewestgrensoverschrijdende intercommunales” gesloten, dat respectievelijk op 25 april, 27 maart en 8 mei 2014 door die drie gewesten bekrachtigd zal worden.

In dat samenwerkingsakkoord wordt het recht dat in principe op de gewestgrensoverschrijdende intercommunales toepasselijk is omschreven als “het recht van het gewest waaronder de aandeelhouders vallen die samen het grootste deel van de publiekrechtelijke aandeelhouders vormen” (artikel 2, § 1, eerste lid). Artikel 2, § 1, derde lid, van dat samenwerkingsakkoord bepaalt dat “in ieder geval (...) het Brusselse Gewest het toezicht uit[oefent] over de intercommunale die momenteel Vivaqua (...) heet (...)”.

Artikel 2, §§ 2 en 3, van dat samenwerkingsakkoord luidt bovendien als volgt:

- “ § 2. Een gewestgrensoverschrijdende intercommunale die al bestaat op de datum van inwerkingtreding van dit samenwerkingsakkoord moet uiterlijk 1 jaar na de inwerkingtreding van dit samenwerkingsakkoord:
- voldoen aan de interne regels inzake organisatie en werking van de intercommunales van het gewest waarvan het recht van toepassing is overeenkomstig § 1;
 - een deelnemende gemeente van een ander gewest dan dat waarvan het recht van toepassing is overeenkomstig paragraaf 1, de statutaire mogelijkheid te bieden om uit de intercommunale te treden. Deze mogelijkheid vervalt na een jaar tenzij het toepasselijke recht ruimere mogelijkheden biedt.

§ 3. De rechtbank van eerste aanleg van de plaats waar de gewestgrensoverschrijdende intercommunale haar zetel heeft, kan op vraag van ofwel een vennoot, ofwel een belanghebbende derde, ofwel de bevoegde Minister, de ontbinding uitspreken van de gewestgrensoverschrijdende intercommunale die haar statuten niet zou gewijzigd hebben binnen de termijn voorzien in de vorige paragraaf.”

3. Vanaf de maand juni 2015 laten bepaalde Vlaamse gemeenten die vennoot zijn van de verwerende partij weten dat ze op basis van het voornoemde samenwerkingsakkoord uit de intercommunale wensen uit te treden.

Er ontstaat een meningsverschil tussen VIVAQUA en die gemeenten aangaande de procedurevoorwaarden en de regels die gevolgd moeten worden om die uittreding tot stand te brengen.

In die context leiden bepaalde Vlaamse gemeenten in oktober 2015 een rechtsgeding in waarbij ze de ontbinding van VIVAQUA vorderen.

Bovendien stellen een aantal gemeenten in oktober 2016 bij de rechtbank van koophandel een vordering in om zich te verzetten tegen de fusie van VIVAQUA en HYDROBRU, die toen voorbereid werd.

4. Begin 2017 worden onderhandelingen opgestart die op 10 mei 2017 uitmonden in een intentieverklaring die in gemeen overleg opgesteld is tussen de verwerende partij, vertegenwoordigd door haar raad van zaakvoerders, en de gemachtigde vertegenwoordigers van de betrokken Vlaamse gemeenten. In die intentieverklaring worden de nadere regels bepaald voor de uittreding van die gemeenten, alsook de gevolgen ervan inzake de overname van de activa, inzake het personeel en inzake de waterlevering op lange termijn. De gemeenten verbinden er zich bovendien toe de lopende rechtsprocedures stop te zetten.

5. Op 24 mei 2017 wordt de intentieverklaring door de raad van bestuur van VIVAQUA unaniem bekrachtigd.

6. Op 9 augustus 2017 worden de gemeenten die vennoot zijn van de verwerende partij opgeroepen voor een buitengewone algemene vergadering die plaats zou vinden op 29 september 2017. Op de agenda van die vergadering staat hoofdzakelijk de goedkeuring van de uittreding van de betrokken gemeenten met ingang van 1 januari 2018, de vaststelling van de daarmee samenhangende vermindering van het kapitaal van de vennootschap en van andere statutenwijzigingen, alsook de fusie van VIVAQUA en HYDROBRU.

7. Op 30 augustus 2017 vestigt de directeur-generaal van VIVAQUA de aandacht van de onderscheiden gemeenten op het feit dat de gemeenteraden een standpunt moeten innemen met betrekking tot de goedkeuring van de uittreding van de betrokken Vlaamse gemeenten alsook met betrekking tot de vermindering van het kapitaal van de vennootschap en de andere daarmee samenhangende statutenwijzigingen. Zij nodigt die gemeenten dan ook uit dat punt op de agenda te laten zetten van de gemeenteraden en bezorgt ze in dat verband een uiteenzetting van het dossier alsook een ontwerp van beslissing van de gemeenteraad.

8. Op 28 september 2017 deelt de eerste verzoekende partij aan de verwerende partij mee dat ze meent dat punt niet op de agenda van de vergadering van haar gemeenteraad te kunnen zetten omdat ze vindt dat ze op verscheidene specifieke punten aanvullende informatie nodig heeft alvorens een behoorlijk opgemaakt ontwerp van beslissing aan haar gemeenteraad te kunnen voorleggen. Zij verzoekt de verwerende partij dan ook de buitengewone algemene vergadering te verdagen.

9. Dezelfde dag bezorgt de voorzitter van de verwerende partij de gevraagde documenten aan de eerste verzoekende partij en brengt ze een reeks verduidelijkingen aan in antwoord op die brief. Ze wijst er voorts op dat het verzoek om de buitengewone algemene vergadering te verdagen als laattijdig en zelfs als onrechtmatig beschouwd dient te worden.

10. Op 29 september 2017 reageert de eerste verzoekende partij op dat antwoord met een nieuwe brief waarin ze, onder andere, te kennen geeft dat ze er van uitgaat dat ze aldus de bevestiging heeft dat de beslissing die aan de leden van de algemene vergadering voorgelegd zal worden, verscheidene juridische onregelmatigheden bevat.

11. Dezelfde dag zendt de tweede verzoekende partij naar de verwerende partij eenzelfde brief als die van de eerste verzoekende partij van 28 september.

De verwerende partij antwoordt diezelfde dag op die brief in soortgelijke bewoordingen als die welke ze de dag voordien aan de eerste verzoekende partij gericht heeft.

12. De buitengewone algemene vergadering van de vennoten van de verwerende partij vindt plaats op 29 september 2017 en keurt de verschillende resoluties goed die op de agenda staan. Zo wordt meer in het bijzonder, met 164.014 stemmen voor, 31.000 stemmen tegen en 2.000 onthoudingen, de uittreding

goedgekeurd, met ingang van 1 januari 2018, van vijftien Vlaamse gemeenten, te weten Machelen, Merchtem, Kortenberg, Halle, Wemmel, Tervuren, Zaventem, Dilbeek, Sint-Pieters-Leeuw, Steenokkerzeel, Wezembeek-Oppem, Drogenbos, Grimbergen, Sint-Genesius-Rode en Kraainem. Door de vergadering wordt ook een besluit goedgekeurd tot vaststelling van de daarmee samenhangende vermindering van het kapitaal van de verwerende partij, alsook een besluit met betrekking tot de fusie van de verwerende partij met HYDROBRU.

In het verzoekschrift van de verzoekende partijen wordt aangegeven dat “de beslissing van de algemene vergadering van de verwerende partij van 29 september 2017 houdende goedkeuring van de uittreding van verscheidene Vlaamse gemeenten” de bestreden handeling is.

13. Parallel met dit beroep dienen de verzoekende partijen op 1 december 2017 een dagvaarding in kort geding in bij de Franstalige rechtbank van koophandel van Brussel teneinde de gevolgen van de beslissing van de algemene vergadering van de intercommunale VIVAQUA van 29 september 2017 te laten schorsen totdat er over de regelmatigheid ervan uitspraak gedaan wordt.

Op 4 januari 2018 oordeelt de ondervoorzitter van de Franstalige rechtbank van koophandel van Brussel dat die vordering ontvankelijk maar ongegrond is, aangezien de eisende partijen niet aantonen dat de zaak spoedeisend is.

IV. Tussenkomen

De verzoeken tot tussenkomst ingediend door de gemeenten Dilbeek, Steenokkerzeel, Tervuren, Zaventem, Grimbergen, Sint-Pieters-Leeuw en Wemmel, de stad Halle en het Vlaams Gewest, worden ingewilligd.

V. Bevoegdheid van de Raad van State

V.1. Standpunt van de verzoekende partijen

De verzoekende partijen voeren in het verzoekschrift aan dat, hoewel in artikel 574 van het Gerechtelijk Wetboek bepaald wordt dat de rechtbank van koophandel kennis dient te nemen “van geschillen ter zake van een vennootschap die beheerst wordt door het Wetboek van vennootschappen, evenals van geschillen die ontstaan tussen de vennoten van een dergelijke vennootschap”, de verwerende partij, ongeacht haar rechtsvorm van cvba, een intercommunale vereniging is die als

publiekrechtelijke rechtspersoon bestempeld dient te worden en waarvan de rechtshandelingen als bestuurshandelingen beschouwd moeten worden. Zij zijn van oordeel dat de rechter die bevoegd is om over dit beroep uitspraak te doen *in casu* dan ook niet de rechtbank van koophandel is - de natuurlijke rechter inzake geschillen tussen kooplieden met betrekking tot daden die bij de wet als daden van koophandel aangemerkt worden of inzake geschillen ter zake van handelsvennootschappen -, maar wel degelijk de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, het enige rechtscollege dat de nietigverklaring van de bestreden handeling en de daarmee gepaard gaande terugwerking kan uitspreken. Ze beroepen zich daarbij op arrest nr. 236.676 van 6 december 2016.

V.2. Beoordeling

Opdat de Raad van State bevoegd kan zijn om kennis te nemen van een beroep tot nietigverklaring, moeten drie voorwaarden vervuld zijn:

- 1° Bij het beroep dient de nietigverklaring van de bestreden handeling gevorderd te worden wegens overschrijding van macht;
- 2° De bestreden beslissing moet uitgaan van Belgische administratieve overheden of van Belgische niet-administratieve overheden waarvan de handelingen onder de vernietigingsbevoegdheid van de Raad van State vallen;
- 3° De bevoegdheid van de Raad van State is een residuaire bevoegdheid die uitgesloten kan zijn krachtens een bijzondere wetsbepaling of krachtens de artikelen 144 en 145 van de Grondwet.

Arrest nr. 236.676 van 6 december 2016 waarop de verzoekende partijen steunen, is *in casu* slechts relevant met betrekking tot de bevoegdheid *ratione personae* van de Raad van State. Aangezien de verwerende partij een publiekrechtelijke rechtspersoon met een opdracht van openbare dienst is, kan immers niet worden uitgesloten dat ze als een administratieve overheid kan worden beschouwd. De verwerende partij en de tussenkomende partijen beweren overigens niet het tegendeel. Die hoedanigheid van administratieve overheid betekent echter niet dat elke handeling of beslissing van de organen van die overheid automatisch een eenzijdige bestuurshandeling vormt die voor de Raad van State bestreden kan worden (bevoegdheid *ratione materiae*).

De bevoegdheid van de Raad van State mag voorts niet uitgesloten zijn door de wetgever of door de Grondwet. Zo is de Raad van State niet bevoegd wanneer een specifiek beroep openstaat bij de justitiële gerechten of op grond van de artikelen 144 en 145 van de Grondwet. In arrest nr. 230.590 van 20 maart 2015 waarop de verwerende partij en de verzoekende partijen tot tussenkomst steunen,

heeft de Raad van State het volgende opgemerkt over de beslissingen van de algemene vergadering van de intercommunale IDEA (vrije vertaling):

“ Overwegende, wat het beroep met rolnummer 203.179/XV-1828 betreft, dat de bestreden handelingen beslissingen van de algemene vergadering van de intercommunale vereniging IDEA zijn; dat intercommunales luidens artikel L1512-6 van het Waals Wetboek van de plaatselijke democratie en de decentralisatie publiekrechtelijke rechtspersonen zijn en geen handelskarakter hebben; dat ze de hoedanigheid van administratieve overheid hebben en dat tegen de eenzijdige handelingen van hun organen beroep openstaat bij de Raad van State; dat de bevoegdheid van de Raad van State om de handelingen van administratieve overheden te vernietigen evenwel ondergeschikt is aan de bevoegdheid die bij de wet aan de hoven en rechtbanken verleend wordt; dat, ondanks de algemene bewoordingen van artikel 14, § 1, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, zoals ze luiden op de dag waarop het verzoekschrift ingediend is, de Raad van State zich onbevoegd dient te verklaren telkens wanneer de verzoeker krachtens een bijzondere wetsbepaling over de mogelijkheid beschikt om bij een justitieel gerecht een vordering in te stellen die kan leiden tot een soortgelijk resultaat als een beroep wegens machtsoverschrijding.”

In casu bestaat de bestreden handeling uit verscheidene besluiten van de algemene vergadering van de intercommunale vereniging VIVAQUA, die de uittreding van vijftien gemeenten-vennoten en daarmee verband houdende statutenwijzigingen tot gevolg hebben.

Zoals hierboven is opgemerkt, heeft de verwerende partij de vorm van een coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid. Overeenkomstig artikel 5 van de wet van 22 december 1986 betreffende de intercommunales zijn op de verwerende partij de bepalingen van het Wetboek van vennootschappen van toepassing, tenzij haar statuten ter zake een afwijkende bepaling bevatten wegens de bijzondere aard van de vennootschap.

Met toepassing van de artikelen 64 en 178 van het Wetboek van vennootschappen spreekt de rechtbank van koophandel op verzoek van elke belanghebbende de nietigheid uit van de besluiten van de algemene vergadering van een vennootschap.

Noch de wet betreffende de intercommunales noch de statuten van VIVAQUA bevatten bepalingen die van dat beginsel afwijken. Integendeel, de artikelen 11 en 12 van de statuten van VIVAQUA luiden als volgt:

“ Artikel 11. De uittreding van een vennoot kan slechts geschieden met de instemming van de Algemene Vergadering, die beslist bij een tweederdemeerderheid van de stemmen.
De uittredende vennoot is verplicht de schade te vergoeden die zijn uittreding, naar schatting van de deskundigen, aan de vennootschap en aan de andere vennoten berokkent.
Artikel 12. In afwijking van de artikelen 368 en 369 van het Wetboek van vennootschappen wordt de toetreding, de uittreding of de uitsluiting van een

vennoot vastgelegd in de notulen van de zitting van de Algemene Vergadering waarop ze wordt uitgesproken”.

Wat de uittreding van gemeenten-vennoten betreft, wordt weliswaar van het Wetboek van vennootschappen afgeweken, maar die afwijking heeft slechts betrekking op geheel bijkomstige aspecten, althans zeker niet op de bevoegdheid van de rechtbank van koophandel.

In zijn arrest nr. 230.590 van 20 maart 2015, dat *supra* reeds onderzocht is, heeft de Raad van State in de volgende bewoordingen bevestigd dat de artikelen 64 en 178 van het Wetboek van vennootschappen van toepassing zijn op de beslissingen van de algemene vergadering van de intercommunale IDEA (vrije vertaling):

“ dat die bepalingen van toepassing zijn op de beslissingen van de algemene vergaderingen van intercommunales, aangezien luidens artikel L1523-1 van het Waals Wetboek van de plaatselijke democratie en de decentralisatie de intercommunales de vorm aannemen van hetzij een naamloze vennootschap hetzij een coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid en de wetten betreffende de handelsvennootschappen op hen van toepassing zijn voor zover hun statuten daar niet van afwijken wegens de bijzondere aard van de vereniging; dat noch het Waals Wetboek van de plaatselijke democratie en de decentralisatie, noch de statuten van IDEA bepalingen bevatten waardoor de bevoegdheid van de rechtbank van koophandel om van een dergelijke vordering tot nietigverklaring kennis te nemen, uitgesloten zou zijn; dat de verzoekende partij dus over de mogelijkheid beschikte om bij een justitieel gerecht een vordering in te stellen om de eventuele onwettigheid van de beslissingen van de algemene vergadering van de verwerende partij door dat gerecht te laten vaststellen.”

Wat de gelijkwaardigheid betreft van het resultaat dat voor het justitieel gerecht behaald kan worden met dat van een beroep wegens machtsoverschrijding bij de Raad van State, valt op te merken dat de verzoekende partijen in hun verzoekschrift melding maken van de terugwerkende kracht van het beroep tot nietigverklaring, zonder evenwel nader uiteen te zetten wat er *in casu* op het spel staat met die terugwerkende kracht. Nog steeds in zijn arrest nr. 230.590 van 20 maart 2015 is de Raad van State echter tot de volgende bevindingen gekomen in verband met de vordering tot nietigverklaring die bij de rechtbank van koophandel ingesteld kan worden ten opzichte van de terugwerkende kracht van de nietigverklaring voor de Raad van State (vrije vertaling):

“ Overwegende dat die vordering door elke belanghebbende ingesteld kan worden, dat ze het mogelijk maakt de nietigverklaring te verkrijgen van de bestreden beslissingen, en dat ze ingesteld kan worden wegens enige onwettigheid of enige overschrijding van bevoegdheid; dat, volgens de memorie van toelichting van de wet van 29 juni 1993 tot wijziging, wat de fusies en splitsingen van vennootschappen betreft, van de wetten op de handelsvennootschappen gecoördineerd op 30 november 1935, met overschrijding van bevoegdheid elke inhoudelijke onregelmatigheid van het besluit van de algemene vergadering bedoeld wordt welke het gevolg is van een schending van de wet of de statuten (Parl.St. Kamer 1989 90, nr. 1214/1, 33 34); dat de voorbeelden die door de rechtsleer aangehaald worden weliswaar betrekking hebben op de meest

plausibele situaties in het geval van privaatrechtelijke handelsvennootschappen maar dat zulks niet wegneemt dat de wetgever een ruime formulering met een residuaire strekking gebruikt heeft die expliciet steunt op het begrip ‘overschrijding van bevoegdheid’ in de zin van het bestuursrecht; dat op grond van die gegevens aan de woorden ‘enige andere overschrijding van bevoegdheid’ geen restrictieve interpretatie gegeven kan worden die alleen zou slaan op de omstandigheid dat de algemene vergadering zich begeven heeft op het bevoegdheidsterrein van andere organen van de vennootschap of zelfs alleen op de schending van bepalingen van het vennootschapsrecht; dat de argumenten die in het verzoekschrift aangevoerd worden dan ook aan de rechtbank van koophandel voorgelegd konden worden ter staving van een vordering tot nietigverklaring; dat de nietigverklaring die door de rechtbank van koophandel uitgesproken kan worden weliswaar pas gevolgen heeft vanaf de dag waarop zij is uitgesproken, terwijl de vernietigingsarresten van de Raad van State terugwerkende kracht hebben; dat de terugwerkende kracht van de nietigverklaring *in casu* evenwel niet het hoofddoel van het beroep is, aangezien de gemeente vooral benadrukt heeft dat ze niet wil participeren in de gemengde intercommunale waarbij ze zich krachtens de bestreden handelingen diende aan te sluiten en dat ze uit de intercommunale IDEA wenst te kunnen treden; dat het verschil tussen beide rechtsmiddelen qua terugwerking van de gevolgen van de nietigverklaring dan ook geen voldoende reden is om te kunnen concluderen dat de verzoekende partij niet hetzelfde resultaat kon bereiken door een vordering in rechte als door dit beroep tot nietigverklaring voor de Raad van State; dat de Raad van State zich onbevoegd dient te verklaren om kennis te nemen van dit beroep, dat niet-ontvankelijk is.”

In casu lijkt de terugwerkende kracht van de nietigverklaring evenmin het hoofddoel van het beroep te zijn. In plaats van de uittreding van de gemeenten-vennoten in kwestie te verhinderen, is het blijkbaar vooral de bedoeling van de verzoekende partijen om de plichten inzake informatieverstrekking aan de gemeenten-vennoten te doen naleven met het oog op de bepaling van de juiste waarde van de activa van de verwerende partij, wat in essentie een financieel gegeven is, zoals het Vlaams Gewest in zijn verzoekschrift tot tussenkomst onderstreept heeft.

Hoe dan ook kan het voorwerp zelf van het beroep niet onder de bevoegdheid van de Raad van State vallen.

Artikel 574, 1°, van het Gerechtelijk Wetboek luidt als volgt:

- “ De rechtbank van koophandel neemt kennis:
1° van geschillen ter zake van een vennootschap die beheerst wordt door het Wetboek van vennootschappen, evenals van geschillen die ontstaan tussen de vennoten van een dergelijke vennootschap, met uitzondering van de geschillen waarbij een van de partijen een vennootschap is die werd opgericht met het oog op de uitoefening van het beroep van advocaat, notaris of gerechtsdeurwaarder.”

In deze zaak heeft het beroep van de verzoekende partijen geen betrekking op een beslissing van een orgaan van de verwerende partij waardoor derden rechtstreeks gebonden zouden kunnen zijn, maar wel op een geschil waarbij alleen vennoten van de intercommunale betrokken zijn, aangezien bepaalde ervan

wensen uit te treden terwijl andere de regels voor die uittreding betwisten. De uittreding van sommige gemeenten-vennoten en de statutenwijzigingen die daaruit voortvloeien, hebben echter rechtstreeks gevolgen voor het vennootschapscontract. Aangezien de Raad van State niet bevoegd is om een vennootschapscontract te vernietigen, dient de Raad zich eveneens onbevoegd te verklaren inzake wijzigingen van dat contract.

Gelet op wat voorafgaat, dient bijgevolg geconcludeerd te worden dat de Raad van State niet bevoegd is om kennis te nemen van dit beroep, noch, bijgevolg, van de vordering tot schorsing die daarvan het accessorium is.

**OM DEZE REDENEN
BESLIST DE RAAD VAN STATE:**

Artikel 1.

De verzoeken tot tussenkomst ingediend door de gemeenten Dilbeek, Steenokkerzeel, Tervuren, Zaventem, Grimbergen, Sint-Pieters-Leeuw en Wemmel, de stad Halle en het Vlaams Gewest, worden ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De beslissing over de kosten, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding, wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel in openbare terechtzitting van de
Ve kamer, op eenentwintig september tweeduizend achttien, door:

Pascale VANDERNACHT,
Jan CLEMENT,
Luc CAMBIER,
bijgestaan door:
Gregory DELANNAY,

kamervoorzitter,
staatsraad,
staatsraad,
hoofdgriffier.

De hoofdgriffier,

De voorzitter,

Gregory DELANNAY.

Pascale VANDERNACHT.